

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SA Wojciech Paluch

Protokolant: Damian Krzywda

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Częstochowie Łukasza Bocianowskiego po rozpoznaniu w sprawie:

1. **A. K.**, podejrzanego o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. i in.

2. **G. G.**, podejrzanego o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. i in.,

3. **K. H.**, podejrzanego o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. i in.,

wniosków Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Częstochowie

z dnia 27 sierpnia 2020 roku, sygn. akt PO II Ds. 4.2017

w przedmiocie przedłużenia stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 4 k.p.k, a w odniesieniu do podejrzanych A. K. i G. G. także w zw. z art. 258 § 2 k.p.k.

postanawia

1. przedłużyć stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego **A. K.**, syna J., urodzonego (...) w W., zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 21 marca 2019 roku sygn. akt XI Kp 201/19, na dalszy czas oznaczony, tj. do dnia **12 grudnia 2020 roku, do godz. 6:05.**

2. przedłużyć stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec **G. G.**, syna Z., urodzonego (...) w G., zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 21 marca 2019 roku sygn. akt XI Kp 196/19, na dalszy czas oznaczony, tj. do dnia **12 grudnia 2020 roku, do godz. 6:05.**

3. przedłużyć stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego **K. H.**, syna J., urodzonego (...) 1973 roku w Z., zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w C. z dnia 21 marca 2019 roku sygn. akt XI Kp 199/19, na dalszy czas oznaczony, tj. do dnia **12 grudnia 2020 roku, do godz. 6:05;**

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Częstochowie wystąpił w trybie art. 263 § 4 k.p.k. po raz kolejny do tut. Sądu Apelacyjnego z wnioskami z o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec podejrzanych A. K., G. G. i K. H. do dnia 12 grudnia 2020 roku, do godz. 6:05. W uzasadnieniu wniosków podano, iż wobec wszystkich podejrzanych w dalszym ciągu aktualne pozostają przesłanki stosowania tego środka zapobiegawczego, tj. ogólna określona w art. 249 § 1 k.p.k., jak i szczególna wskazana w art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k., a w stosunku do podejrzanych A. K. i G. G. również przesłanka szczególna opisana w art. 258 § 2 k.p.k.

Śledztwo w przedmiotowej sprawie zostało postanowieniem z dnia 5 maja 2020r. przedłużone do dnia 31 grudnia 2020 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wnioski prokuratora zasługują na uwzględnienie.

Ocena zgromadzonego w toku śledztwa materiału dowodowego wskazuje na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanych zarzuconych im czynów. W niniejszej sprawie aktualna zatem pozostaje przesłanka ogólna stosowania środków zapobiegawczych z art. 249 § 1 k.p.k., o czym świadczą zarówno zgromadzone w toku dotychczasowego postępowania przygotowawczego dowody, jak i konieczność zabezpieczenia prawidłowego toku procesu karnego. Do tych kwestii tutejszy sąd odnosił się już kilkakrotnie, a ostatnio w postanowieniach z dnia 9 czerwca 2020 roku sygn. II AKp 80-82/20

W tym miejscu należy jedynie przypomnieć, że za istnieniem dużego prawdopodobieństwa, iż podejrzani są sprawcami zarzucanych im czynów świadczą m. in. depozycje świadków wymienionych w treści wniosku prokuratora oraz wyjaśnienia podejrzanych, m. in. A. P., D. P., G. G., S. K., D. W., P. S., S. T., R. N., I. P., M. P. i in., a także zgromadzona dokumentacja, m. in.: kopie akt KRS, dokumenty przekazane przez GITD, informacje skarbowe, jak też uzyskana w ramach międzynarodowej pomocy prawnej. Prawdopodobieństwo, o którym traktuje przepis art. 249 § 1 k.p.k. jest natomiast na obecnym etapie postępowania wystarczające z punktu widzenia spełnienia ogólnej przesłanki dalszego stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Na gruncie niniejszej sprawy obawa mactwa procesowego, określona w art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k., wynika przede wszystkim z faktu, iż A. K. i G. G. postawiono zarzut kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, a K. H. czynnego w niej udziału. Tak jak wskazano we wniosku niewątpliwie wiąże się to z istnieniem różnego rodzaju powiązań i zależności osobowych. Zgodnie z utrwalonym w tej mierze orzecnictwem samo uczestnictwo w strukturze zorganizowanej uzasadnia wystarczająco obawę mactwa, a to ze względu na znajomość jej uczestników, ich wzajemne powiązanie, istnienie dróg przepływu informacji, solidarność grupową bądź także inne środki wywierania wpływu na wyjaśnienia lub zeznania, począwszy od gróźb po przekazywanie środków do życia rodzinom uczestników grupy. Jest to szczególnie istotne w przypadku podejrzanego A. K., u którego podczas przeszukania zajmowanej celi w ZK w H. ujawniono nielegalnie posiadaną kartę telefoniczną.

Mając na uwadze charakter sprawy, zarzucany czasokres i rozmiar przestępczej działalności, wysokość uszczupleń należności publicznoprawnych wobec podejrzanych A. K. i G. G. za w pełni uprawnione wydaje się przekonanie o realnej możliwości wymierzenia im surowych kar, w rozumieniu art. 258 § 2 k.p.k.

W niniejszej sprawie zachodzi również przesłanka wymieniona w art. 263 § 4 k.p.k., dopuszczająca przedłużenie tymczasowego aresztowania na okres powyżej 12 miesięcy. Nie ulega bowiem wątpliwości, że niniejsza sprawa nosi cechy szczególnej zawichości, o czym mowa w powołanym przepisie. Zakres prowadzonego postępowania, rozmiar zabezpieczonego w sprawie materiału dowodowego, w tym ilość przesłuchanych osób, jak i ilość czynności koniecznych do przeprowadzenia, w tym w ramach międzynarodowej pomocy prawnej, uzasadnia dotychczasowy czas trwania postępowania.

Dodać należy, iż wobec podejrzanych nie zachodzą przeszkody, o których mowa w art. 263 § 4b k.p.k. Wysokość sankcji karnej za czyny zarzucone podejrzanym, oceniana przez pryzmat okoliczności wskazanych powyżej, daje podstawy do założenia, że w przypadku udowodnienia sprawstwa i winy podejrzanym zostanie im wymierzona kara pozbawienia wolności wyższa niż określona w tym przepisie. Zarazem okres stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego pozostaje adekwatny do potrzeb w tym zakresie, o czym świadczy nasilenie przesłanek szczególnych.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, iż konieczne jest uwzględnienie wniosku prokuratora, celem zabezpieczenia dalszego toku śledztwa. Rodzaj i charakter obaw przyjętych

za podstawę dalszego stosowania środka zapobiegawczego, ich nasilenie i zagrożenie dla prawidłowego przebiegu postępowania przygotowawczego wskazuje, iż na obecnym etapie postępowania jedynie tymczasowe aresztowanie należy zabezpieczyć jego prawidłowy tok, a stosowanie środków wolnościowych, nie byłoby wystarczające z powodu oczywistej mniejszej skuteczności tego rodzaju środka zapobiegawczego. Jednocześnie prokurator powinien mieć na względzie konieczność takiej organizacji przebiegu śledztwa, by nie było potrzeby dalszego jego przedłużania, a w razie uznania zasadności zastosowania wobec podejrzanych wolnościowych środków zapobiegawczych niezwłoczne uchylenie aresztów.

Stwierdzając jednocześnie wobec podejrzanych brak przesłanek z art. 259 § 1 i 2 k.p.k., orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć podejrzany z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia zażalenia do składu trzech sędziów tut. Sądu oraz obrońcy adw. T. W.

i dyrektorom odpowiednich jednostek penitencjarnych, w których aktualnie przebywają podejrzani;

- kal. 7 dni.